

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Du deylig Rosen-Knop

Citation: Stub, Ambrosius: "Du deylig Rosen-Knop", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-workid62049/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Du deylig Rosen-Knop

Mel. En ærlig Ven er rar &c.

Du deylig Rosen-Knop!
Lad mig dig ret betragte!
5 Hver Mand maae dig jo agte,
Naturen har nedlagt
Hos dig al Konst og Prag;
De fiine farved' Blade,
Os i Uvished lade,
10 Om ey en ziirlig Dragt
Indtager meer end Prag;
De Blade giør saa mange,
Smaa Labyrinthers Gange,
Og dufte Luften op;
15 Du deylig Rosen-Knop!

Men ak! du visnede,
I gaar saae jeg med Glæde
Dig paa dit Torne-Sæde;
Jeg brød dig af, men see!
20 I Dag du visnede;
Din friske Farve svinder;
Dit matte Rødt mig minder,
Din Herlighed forgaaer;
Din Skiønhed Ende faaer;

²⁵ Naturens Mesterstykke;
Ach, hvor er nu dit Smykke?
I Gaar du blomstrede,
I Dag du visnede.

Kom, Phillis! kom og see,
³⁰ Min Rose paa dig kalder;
Din Skjønhed cengang falder;
Kom, Phillis, kom og see!
Betragt dit Billede!
Alt hvad man deyligt finder,
³⁵ De rosenrøde Kinder,
Den Mund, den Deylighed,
De Øynes Munterhed,
Den nette Krop og Hænder,
Som sig hvers Gunst tilvender,
⁴⁰ Forgaaer; kom, Phillis! see!
Betragt dit Billede!

Een Skjønhed evig staaer,
Som ey for Tiden falder,
Og ey for Aar og Alder;
⁴⁵ Men Evigheden naaer,
Een Skjønhed evig staaer;
See, Phillis! det er Dyden,
Stræb efter den i Tiden!
At og en deylig Aand
⁵⁰ Sin Bolig ligne kand;

Lev til din Skabers Ære,
I Dyden hans at være!
Naar alting da forgaaer,
Din Skjønhed evig staacr.

[14.] *A*: Arier og Sange I 1773 Nr. 107 (b).
B: Anhang 1782 Nr. 21. – *Litt.*: Barfod III Nr. 44; A. D. Jørgensen S. 484–95; Vilh. Andersen S. 214–15, 223; Brix: Analyser og Problemer I S. 292; Brix: Danske Digtere³ S. 125–26; Brix: Ambr. Stub S. 31 og 61–64; Fonsmark Nr. 44; Ottosen S. 107–12; Billeskov Jansen: Danmarks Digtekunst II S. 77; samme: Dansk Litteraturhist. I S. 343–44. – Digtet har samme Versemaal som foreg. og flg. – Jf. Indl. S. 14 og 56 f.

2 Mel.. etc.] *agl. A. – rar*] 3: *sjalden. 5 agte*] 3: *give Agt paa, bemærke. 29 Phillis! kom*] Ven! kom nu *B. 32 Phillis, kom*] Ven! kom nu *B. 40 kom, Phillis!*] Kom Ven og *B. 47 See.. er*] Min Ven! det er jo *B. 51 din*] *agl. B. – Brix (Ambr. Stub S. 63) vil ændre L. 5–7 til: Og paa din Skjønhed agte, Naar du dig lukker op, Du deylig Rosenknop. Rettølen er dog ikke mulig, da der er Tale om en afbrudt Rosenknop.*

See, Skønhed er en Skat

Mel. En ærlig Ven er &c.

See, Skønhed er en Skat,
Som Elskovs Ild opløder,
5 Og hæftig Længsel føder;
Hvo nægter dette, at
Jo Skønhed er en Skat?
Men paa den Skat at bygge,
Der svinder, som en Skygge,
10 Kand kaldes taabeligt;
Man let beviser sligt,
Naar Alderen tiltager,
Og Livet ikke smager,
Man siger da, god Nat!
15 Til denne Skønheds Skat.

Bemidlet Stand er god,
Den Ære-Krandser fletter,
Med Lyst og Fryd dig mætter,
Den groer paa Lykkens Rod;
20 Bemidlet Stand er god
Hvem som den har i Eye,
Maae nøye overveye,
Den meget uvis staaer,